

(2001/C 53 E/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1412/00**van Marietta Giannakou-Koutsikou (PPE-DE) aan de Commissie**

(3 mei 2000)

Betreft: Kwestie-Diamantis

Al ongeveer een jaar wordt het ongedoopte kind van de Griekse orthodoxe gelovige Ioannis Diamantis illegaal door de vader van zijn Egyptische echtgenote (zij hebben een burgerlijk huwelijk gesloten) in het Egyptische Alexandrië vastgehouden, hetgeen gedoogd wordt door de autoriteiten van dit land. De Egyptenaar stelt als voorwaarde voor de teruggave van het kind aan de wettige ouders dat de vader de Egyptische nationaliteit aanneemt en overgaat tot de islam. Ondanks de inspanningen van de ouders, die in Griekenland zijn gevestigd, van het Griekse Ministerie van Buitenlandse Zaken (dienst administratieve en juridische aangelegenheden) en van Interpol (begin april werd een verzoek ingediend) is geen vooruitgang geboekt. Deze ongehoorde kwestie is een flagrante schending van de elementaire mensenrechten en betreft rechtstreeks Europese burgers die kampen met de gevolgen van een reeks discriminerende handelingen op grond van hun afkomst en hun godsdienstige opvattingen.

Kan de bevoegde commissaris, overwegende dat binnenkort de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Egypte wordt ondertekend, meedelen welke stappen hij denkt te nemen opdat zo spoedig mogelijk een einde wordt gemaakt aan het illegaal vasthouden van dit kind?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(22 mei 2000)

De Commissie heeft alleen kennis genomen van de zaak die door het geachte parlementslid is voorgelegd via de aanzienlijke aandacht die deze in de Griekse media heeft gehad. Aan de hand van deze gegevens alleen is de Commissie niet in staat om commentaar te leveren op de bijzonderheden of de betrokken juridische aspecten ervan, noch op de vraag of het hier een louter bilaterale consulaire aangelegenheid betreft. De Commissie is er evenwel van op de hoogte gebracht dat het betrokken kind aan de ouders is teruggegeven. Indien dit zo is, dan lijkt de zaak daarmee te zijn opgelost.

(2001/C 53 E/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1416/00**van Roberto Bigliardo (TDI) aan de Commissie**

(3 mei 2000)

Betreft: Onderneming Telecom Italia Mobile

De onderneming Telecom Italia is regelmatig aan de beurs genoteerd en valt onder de voor particuliere ondernemingen geldende regels.

De onderneming SIP die de voorloper was van Telecom Italia, was daarentegen een overheidsbedrijf die het monopolie had.

Met de overeenkomst die tussen sommige vakbonden en Telecom is gesloten, is de Italiaanse overheid rechtstreeks betrokken en komt voor de kosten op. Andere bedrijven die in dezelfde marktsector actief zijn als Telecom ontvangen deze steun echter niet.

Vindt de Commissie niet dat de overeenkomst die is gesloten over de toegang van Telecom Italia tot de werkloosheidsuitkering de markt verstoort ten nadele van andere bedrijven of dat de met overheidsgeld gefinancierde herstructurering nadelig is voor nieuwe bedrijven die reeds op een markt verschijnen, waar Telecom Italia tevoren het monopolie had en thans wordt beloond met een herstructurering die voor de gemeenschap in haar geheel geen enkel nut heeft?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(3 juli 2000)*

De Commissie is niet bekend met financiële interventies door de staat ten behoeve van Telecom Italia ter financiering van een deel van de kosten van het herstructureringsplan van de onderneming.

De maatregelen ter ondersteuning van de sociale zekerheid, zoals regelingen voor vervroegde uittreding en andere werkloosheidsregelingen, zijn niet uitsluitend bestemd voor Telecom, en staan in beginsel open voor alle bedrijven met een grote hoeveelheid overtollig personeel. In die zin zijn zij geen discriminerende maatregelen in de zin van artikel 87 (ex-artikel 92) van het EG-Verdrag.

(2001/C 53 E/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1423/00**van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie***(5 mei 2000)*

Betreft: Tenuitvoerlegging van de Verdragen

Is de Commissie van mening dat natuurlijke of rechtspersonen die van mening zijn dat hun uit de Europese Verdragen voortvloeiende rechten zijn geschonden het recht zouden moeten hebben rechtstreeks een verzoek in te dienen bij het Europees Hof van Justitie?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie*(23 juni 2000)*

Natuurlijke of rechtspersonen kunnen rechtstreeks bij het Hof van Justitie beroep instellen tegen de door de communautaire instellingen genomen beschikkingen onder de in artikel 230 (ex artikel 173) van het EG-Verdrag vastgestelde voorwaarden. Tevens kunnen zij bij het Hof van Justitie beroep wegens nalatigheid (artikel 232, derde alinea (ex artikel 175)) instellen evenals beroep inzake de contractuele of niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap (artikels 235 et 288 (ex artikels 178 et 215) van het EG-Verdrag).

Natuurlijke of rechtspersonen kunnen zich overigens wenden tot de nationale rechter, die inzake het Gemeenschapsrecht de gemene rechter is, om beroep in te stellen tegen de door de nationale overheden genomen maatregelen die in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht of werden genomen overeenkomstig een Gemeenschapsbesluit waarvan zij menen dat het een inbreuk op het EG-Verdrag is. Volgens een vaste rechtspraak van het Hof, is de mogelijkheid van beroep in rechte tegen iedere beslissing van een nationale instantie waarbij de uitoefening van dat recht wordt geweigerd, van wezenlijk belang om de particulier een doeltreffende bescherming van zijn recht te waarborgen⁽¹⁾.

Er dient aan te worden herinnerd dat krachtens artikel 234 (ex artikel 177) van het EG-Verdrag⁽²⁾, de nationale rechterlijke instanties, waarbij beroep is ingesteld, de mogelijkheid en in bepaalde gevallen de verplichting hebben een procedure op te schorten en zich tot het Hof van Justitie te wenden met vragen over de uitlegging of de geldigheid van het Gemeenschapsrecht, die betrekking hebben op de bij hen aanhangige geschillen. De nationale rechterlijke instanties dienen deze geschillen te beslechten overeenkomstig de door het Hof gedane prejudiciële uitspraken.

Deze regeling beoogt in haar totaliteit de rechtsbescherming te garanderen die voor particulieren uit het EG-Verdrag voortvloeit.

⁽¹⁾ 222/86 Unectef/Heylens, Jurispr. 1987, blz. 4097; C-282/85P, Jurispr. 1997, blz. I-1503.

⁽²⁾ Zie ook arresten 283/81 CILFIT, Jurispr. 1982, blz. 3415 en 314/85, Foto-Frost, Jurispr. 1987, blz. 4199.